

Wijziging van de Wet ziekenhuisvoorzieningen
(Stb. 1971, 268)

(Wet tot aanpassing van de organisatie van het
College voor ziekenhuisvoorzieningen)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

De huidige constructie m.b.t. het College voor ziekenhuisvoorzieningen is bij de parlementaire behandeling van de Wet ziekenhuisvoorzieningen (Stb. 1971, 268) bij amendement tot stand gekomen. Deze constructie zou als neveneffect met zich meebrengen, dat het College door de centrale overheid dient te worden gefinancierd. Reeds voordat het College in feite was ingesteld is de vraag gerezen of deze wijze van financiering de meest doelmatige geacht moest worden.

De strekking van de Wet ziekenhuisvoorzieningen, en daarmee de strekking van de werkzaamheden van het College¹⁾, is de bevordering van doelmatige voorzieningen ter zake van ziekenhuizen en andere inrichtingen voor gezondheidszorg. De wet geeft daar als verdere uitwerking van, dat het College zowel adviseert over de planning als over de concrete doelmatigheid van de beoogde bouw van elke inrichting afzonderlijk. De werkzaamheden van het College komen derhalve rechtstreeks ten goede aan de doelmatigheid en de efficiëncy van het ziekenhuiswezen.

Op grond van deze gedachtengang lijkt het de ondergetekende verreweg de eenvoudigste methode de kosten ten laste van de verzekering te brengen. De bevordering van de doelmatigheid bij de ziekenhuisvoorzieningen zal immers in het bijzonder kunnen leiden tot het minder sterk stijgen van de premies.

Op grond van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392), Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (Stb. 1967, 655) en particuliere en ambtelijke ziektekostenverzekeringen, wordt telkens ongeveer een derde van de totale kosten van het ziekenhuiswezen opgebracht (voor 1972 is de raming resp. 2 miljard, 2 miljard en 1 à 2 miljard). In principe zou dus een verdeling van de onderhavige kosten over de verschillende takken van verzekering aangewezen zijn.

In dit verband kan echter een parallel getrokken worden met de financiering van het Praeventiefonds. Vóór de inwerkingtreding van de A.W.B.Z. werd dit Fonds gefinancierd uit de ziekenfondsen. In het aanvankelijke ontwerp van de A.W.B.Z. werd een bijdrage aan het Fonds voorzien uit zowel de middelen krachtens de Ziekenfondswet als uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten. Op aandrang van de Tweede Kamer is de bijdrage tenslotte alleen ten laste van laatstgenoemd Fonds gebracht. Reden hiervoor was dat het Praeventiefonds werkzaamheden verricht die het gehele volk ten goede komen en dat de financiering dus ook het beste kon geschieden uit een bron die door het gehele volk, in evenredige mate, gevoerd wordt. (Kamerstukken 8457, nr. 10, pag. 14).

Deze redenering geldt in even sterke mate voor het College voor ziekenhuisvoorzieningen. Ook daarom stelt ondergetekende financiering alleen uit het Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten voor. Een bijkomend voordeel is dat dan ook het College zelfstandig zijn inkomsten kan beheren. Het College

zal uiteraard voor zijn begroting en rekening de goedkeuring van de Minister en de Minister van Sociale Zaken behoeven.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

A

In verband met de splitsing van het voormalige Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid is „Onze Minister” thans omschreven als: Onze Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

B

De voorgestelde wijze van financiering brengt mee dat het College zijn inkomsten ook zelfstandig moet kunnen beheren. Het is mede met het oog daarop noodzakelijk dat het College rechtspersoonlijkheid en een regeling voor zijn vertegenwoordiging krijgt. De vertegenwoordiging wordt aan de voorzitter opgedragen.

Het tiende lid bepaalt als logisch gevolg dat het College ook zelfstandig zijn secretariaat kan bemannen. De benoeming van de secretaris dient echter plaats te vinden in overeenstemming met de Minister.

Het zeventiende lid bevat de kern van het ontwerp. Het College zal zijn inkomsten zelfstandig kunnen beheren, doch het totaal daarvan wordt vastgesteld door de Minister in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken doordat deze de begroting en de rekening van het College goedkeuren. Hierover wordt tevoren de Ziekenfondsraad gehoord als beheerder van Algemeen Fonds Bijzondere Ziektekosten.

Artikel II

Het doel van de overgangsbepaling is de rechtshandelingen die eventueel vóór de inwerkingtreding van deze wetswijziging voor het College zijn verricht door de Minister, alsnog toe te rekenen aan het College.

Hiermee wordt onzekerheid over de verantwoordelijkheid voor reeds verrichte rechtshandelingen voorkomen.

Artikel III

In analogie aan de uitzonderingen die de Ambtenarenwet geeft voor colleges als de Sociaal-Economische Raad, de Sociale Verzekeringsraad en de Ziekenfondsraad, wordt een dienovereenkomstige uitzondering gemaakt voor het College voor ziekenhuisvoorzieningen.

Het personeel van dit College is wel ambtenaar in de zin van artikel B 1 van de Algemeen Burgerlijke Pensioenwet.

De Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,

L. B. J. STUYT.

¹⁾ Artikel 2 van de Wet ziekenhuisvoorzieningen, handelende over het College, is bij Koninklijk besluit van 9 juni 1972 (Stb. 309) inmiddels in werking getreden.